

به رسانه های تلویزیونی کلاسیک و گران قیمت متکی بود. علاوه بر این، ترامپ به دلیل اظهارات تحریک آمیز خود در طول مبارزات انتخاباتی، به طور قابل توجهی بیشتر از رقیب خود مورد توجه رسانه ها قرار گرفت. بزرگترین اهداکننده مستقل وی، خود دونالد ترامپ بود. اگرچه همانطور که قبلا اعلام کرده بود، ۱۰۰ میلیون دلار از دارایی خصوصی خود را به این مبلغ اضافه نکرد، اما از این محل ۶۶ میلیون دلار برای تبلیغات انتخاباتی به صندوق تبلیغاتی اش واریز شد. شواهد حاکی است که مبارزات انتخاباتی امسال می تواند گرانترین کمپین انتخاباتی در تاریخ ایالات متحده باشد: دونالد ترامپ بیش از ۱.۳ میلیارد دلار تا پایان تابستان ۲۰۲۰ جمع کرده است. طبق پیش بینی ها صندوق جمع آوری کمک های انتخاباتی جو بایدن نیز بزودی از مرز یک میلیارد دلار فراتر خواهد رفت.

مدتهاست که تلاش شده تا از تأثیرات اهدای حزبی در کارزارهای انتخاباتی ریاست جمهوری و کنگره جلوگیری شود، اما آخرین حکم دیوان عالی کشور بیشتر این اصلاحات را باطل کرد. شرکت ها، بانک ها، اتحادیه های کاری، گروه های علاقه مند و افراد مستقل غالباً بدون هیچ مشکلی قادر به سرمایه گذاری غیرمستقیم در مبارزات انتخاباتی نامزدها بوده اند. اینها بسترهای سیاسی عملیاتی موسوم بهSUPER-PACS هستند که از نامزدهای انتخاباتی حمایت می کنند اما باید به طور رسمی از کارزار انتخاباتی آنها مستقل باشند. وظیفه اصلی آنها جمع آوری پول برای تبلیغات انتخاباتی است. برای حامیان مالی بسیار ثروتمند، آنها ساده ترین راه برای د اختیار قرار دادن هر مقدار پول برای مبارزات انتخاباتی هستند و هیچ حد بالایی برایشان وجود ندارد. حتی بدون مشورت با کمپین رسمی یک نامزد، بسترهای پشتیبانی می توانند با سرمایه گذاری زیاد در تبلیغات خیابانی ، شبکه های تلویزیونی و بروشورها، از منابع مالی خود برای تعیین قاطع مبارزات انتخاباتی استفاده کنند. SUPER PACS در ایالات متحده بسیار بحث برانگیز است. منتقدان نگرانند که تأثیر عظیم اهداکنندگان بر سیاست توسط بسترهای پشتیبانی چندین برابر شود. علاوه بر این، آنها از مکانیزم های کنترل ضعیف و عدم شفافیت در مورد مبداء واقعی این وجوه انتقاد می کنند.

ایالت های شناور کدام اند؟

به لطف سنت های سیاسی و همچنین به دلیل دستکاری هوشمندانه حوزه های انتخابیه، اکثریت ایالت های ایالات متحده به وضوح در یک اردوگاه سیاسی یا اردوگاه دیگر قرار می گیرند. به عنوان مثال کالیفرنیا «پالتی آبی» است که مطمئنا دموکرات ها در جیب خود دارند. بیشتر ایالتهای جنوبی و بخشهای وسیعی از غرب میانه «پالتهای سرخ» هستند و ظرف مدت چندین نسل به نامزد جمهوری خواه رأی می دهند. بنابر این احزاب ترجیح می دهند در ایالت های باقیمانده که در آنها نتایج بسیار متغیر است و به یک روش یا روش دیگر رأی می دهند؛ زمان و پول خود را سرمایه گذاری کنند؛ اینها ایالات شناور یا متغیر نامیده می شوند، برخی نیز آنها را ایالت های بنفش می نامند.

اما نقشه اوضاع نوسان در حال تغییر است. امسال پیش بینی ها برای رقابت تنگاتنگ در این ایالت هاست: آریزونا، فلوریدا، جورجیا، اوهایو، آیووا، میشیگان، مینه سوتا، نوادا، نیوهامپشایر، کارولینای شمالی، پنسیلوانیا، تگزاس و ویسکانسین. در این بین مشخصا ایالت فلوریدا تعیین کننده است. این امر در مبارزات انتخاباتی سال ۲۰۰۰ مشخص شد: وقتی دیوان عالی ایالات متحده، شمارش جنجالی را در آنجا متوقف کرد، نتیجه کلی انتخابات به نفع جورج دبلیو بوش اعلام شد. در سال ۲۰۱۶ نیز دونالد ترامپ با پیروزی نزدیک در فلوریدا خود را به کاخ سفید رساند. در زمان حاضر «جو بایدن» رقیب ترامپ، برای کسب آرا گروهی از لاتین تبارها که باسرعت در حال رشد در فلوریداست، مبارزه می کند. مینه سوتا و ویسکانسین نیز در ایالت های مهمی هستند. اخیرا موارد جدی خشونت پلیس علیه امسال ایالت های مهمی هستند. امسال موارد جدی خشونت پلیس علیه سیاه پوستان رخ داده است. ترامپ در پاسخ به آشوب های اعتراضات، سیاست سختگیرانه نظم و قانون را در پیش گرفته است. با این کار او امیدوار بود که بتواند حمایت رأی دهندگان محافظه کار را در این دو ایالت جلب کند اما طبق نظرسنجی ها، بایدن در هر دو ایالت پیشتاز است.

همزمانی انتخابات کنگره به چه معناست؟

کنگره آمریکا به دو بخش سنا و مجلس نمایندگان تقسیم شده است. هر دو سال یکبار ، شهروندان آمریکایی یک سوم نمایندگان مجلس سنا را انتخاب می کنند.امسال نیز در تاریخ ۳ نوامبر ، شهروندان ایالات متحده نه تنها به رئیس جمهوری جدید بلکه به سناتورهای جدید نیز رأی می دهند. برای انتخاب نامزدها، ۲۵ کرسی موجود است. همزمان ۴۴۱ کرسی مجلس نمایندگان برای انتخاب وجود دارد. در زمان حاضر جمهوری خواهان اکثریت مجلس سنا را دارند؛ در حالی که دموکرات ها در مجلس نمایندگان اکثریت هستند. از این رو نتیجه انتخابات کنگره مشخص خواهد کرد که رئیس جمهوری می تواند در دو سال آینده آزادانه یا محدود عمل کند. زیرا کنگره وظیفه کنترل رئیس جمهور را نیز بر عهده دارد. اگر حزب او در هر دو مجلس پیروز شود ، فضای نسبتا زیادی برای مانور دارد و احتمالا می تواند با مانع نسبتا کمی قسمتهای بیشتری از دستور کار خود را اجرایی کند. اما اگر حزب او هر دو مجلس سنا و مجلس نمایندگان را از دست بدهد، دو سال اول برای او بسیار دشوار خواهد بود و او باید به میزان قابل توجهی در سیاست هایش مصالحه کند.

دو حزب بزرگ چه نقشی ایفا می کنند؟

به طور سنتی در سیستم ریاستی ایالات متحده، احزاب نقش برجسته ای نسبت به سیستم های پارلمانی مانند آلمان ندارند. در طول مبارزات انتخاباتی، سیستم ریاست جمهوری اطمینان می دهد که تقریبا تمام توجهات به نامزدها معطوف شده است. در این میان احزاب کارزار را رهبری می کنند، برنامه های نامزد مورد حمایت خود را تنظیم می کنند و نام آنها بر روی برگه های رأی گیری می آید. با این حال، احزاب کاملا هم بی ربط نیستند؛ خصوصاً وقتی صحبت از تشکیلات می شود. دموکرات ها و جمهوری خواهان می توانند زیرساخت های حیاتی را فراهم کنند. آنها پول دارند، می توانند کمک های مالی اضافی جمع کنند و معمولا مجموعه ای ارزشمند از داده ها را دارند که می تواند برای هدف قرار دادن رأی دهندگان استفاده شود. کنگره حزب نیز مرحله مهمی است. «جمع حزبی» برای اعلام نامزد انتخاباتی نهایی برگزار می شود و سیاست های وی توسط رویکردهای حزبی دموکرات ها یا جمهوری خواهان تنظیم می شود. برای دستیابی به بیشترین تأثیر ممکن، نامزد انتخاباتی و حزب به عنوان یک تیم عمل می کنند.

نگاهی به شطرنج سیاسی در انتخابات ریاست جمهوری در آمریکا

گیری که به عنوان یک گزینه متفاوت در چندین ایالت یا شعبه اخذ رأی یا در مکان های دیگر ارائه می شود).

هرچند همه ایالت ها اجازه رأی گیری از طریق پست را دارند، اما شرایط آن از ایالتی به ایالت دیگر تنظیم می شود. به عنوان مثال در یوتا برای همه رأی دهندگان ثبت نام شده، اسناد رأی گیری پستی مورد نیاز را بدون آنکه از آنها سوال شود، ارسال می شود. اما در جاهای دیگر رأی دهندگان باید درخواست این کار را بدهند. در نیویورک حتی باید دلیل خوبی بیاورید که چرا در روز انتخابات نمی توانید رأی خود را در شعبه رأی گیری بدهید. امسال رأی گیری پستی در مرکز بحث است. از یک طرف سابقه خدمات پستی ایالات متحده وجود دارد. اداره پست آمریکا در گذشته در تحویل به موقع برگه های رأی گیری مشکل داشته است. علاوه بر این ، رئیس اداره پست که توسط ترامپ و یکی از اهدا کنندگان عمده کمک مالی به جمهوری خواهان منصوب شده، این سازمان را تحت ریاضت اقتصادی قرار داده و منتقدان او را متهم می کنند که می خواهد رأی پستی را تضعیف کند. بعلاوه ترامپ که در نظرسنجی ها از رقیبش جو بایدن عقب است ، به دلیل استفاده از رأی گیری پستی قانونی بودن انتخابات در ۳ نوامبر را زیر سوال می برد. ترامپ بارها ادعا کرده که رأی گیری پستی امکان تقلب گسترده را فراهم می کند. وی هیچ مدرکی در این باره ارائه نکرده است. این در حالی است که بیشتر با تجزیه و تحلیل داده های انتخابات پستی سه ایالت و مرکز اطلاعات ثبت نام الکترونیکی غیرانتفاعی، تنها ۳۲۲ مورد احتمال تقلب در انتخابات را از میان ۱۴۶ میلیون رأی پستی یافته اند که این میزان یعنی ۰.۰۲۵ درصد است.

چه کسانی رأی می دهند؟

به طور معمول، همه شهروندان بالای ۱۸ سال می توانند در انتخابات ریاست جمهوری شرکت کنند. پیش نیاز آن، این است که شما به عنوان یک رأی دهنده ثبت نام کنید. اما در ایالت های جداگانه، قوانین متفاوتی در مورد مشارکت محکومین اعمال می شود. در بسیاری از ایالت ها ، آنها می توانند پس از گذراندن دوره محکومیت و آزادی مشروط، دوباره رأی دهند. با این حال، در ماین و ورمونت، مجرمان می توانند هنگام بازداشت رأی دهند. در برخی ایالت ها مانند آیووا، می سی سی پی یا تنسی مجرمان جدی با ممنوعیت انتخاباتی مادام العمر مواجه هستند.

نگاهی گذرا به مشارکت رأی دهندگان جالب است: در سالهای اخیر تنها ۵۵ درصد در انتخابات ریاست جمهوری و حتی تعدادی کمتر در انتخابات میان دوره ای شرکت کرده اند. این در حالی است که در آلمان بیش از ۷۰ درصد شهروندان واجد شرایط، رأی خود را در انتخابات فدرال به صندوق می اندازند. اما از اوایل سال ۲۰۱۸، افراد بیشتری از حق رأی خود استفاده می کنند. مرکز تحقیقات «پیو» پیش بینی کرده است که امسال تعداد زیادی از اسپانیایی تبارها، سیاه پوستان و آسیایی ها، واجد شرایط رأی دادن خواهند بود. در حالی که نسبت این اقلیت ها در انتخاب کنندگان در سال ۲۰۱۸ میلادی ۲۵ درصد بود، طبق پیش بینی ها ممکن است در پاییز این میزان بیش از ۲۰ درصد باشد– بنابر این در این دوره از هر سه رأی دهنده فقط دو نفر انگلیسی–آمریکایی سفیدپوست خواهند بود.

از سوی دیگر، تغییر جمعیتی در آمریکا، جمهوری خواهان را که بیشتر هوادارانشان آمریکایی اصیل هستند، تهدید می کند. از آنجا که رأی دهندگان آنها بیشتر سفیدپوست هستند، سهم این گروه از کل رأی دهندگان از اواخر دهه ۱۹۹۰ در حال کاهش است.

چرا انتخابات تا این حد هزینه دارد؟

مبارزات انتخاباتی ریاست جمهوری سال ۲۰۱۶ به ویژه ازمنظر توزیع هزینه ها یکی از گران ترین ها در تاریخ ایالات متحده بود. هرچند هیلاری کلینتون تقریبا دو برابر دونالد ترامپ پول خرج کرد، اما در پایان توانست به عنوان برنده میدان را ترک کند. این اتفاق در ایالات متحده، حتی در انتخابات کنگره به ندرت اتفاق می افتد. معمولا نامزدی که با هزینه کرد بیشتر در مبارزات انتخاباتی شرکت کرده، برنده می شود. هیلاری کلینتون و گروه های پشتیبانی وی در کل نزدیک به ۱.۲ میلیارد دلار هزینه کردند؛ در حالی که دونالد ترامپ و هوادارانش نزدیک به ۶۵۰ میلیون دلار برای تماس با رأی دهندگان بالقوه پرداخت کردند.

در پایان دونالد ترامپ توانست پیروز شود زیرا تیم مبارزات انتخاباتی وی بیشتر برای تبلیغات در شبکه های اجتماعی هزینه کردند. هیلاری کلینتون

بخش سیاسی– زمان زیادی به برگزاری انتخابات ریاست جمهوری آمریکا در روز سوم نوامبر (۱۳ آبان) باقی نمانده است. در این روز، شهروندان ایالات متحده بالاخره تصمیم خواهند گرفت که چه کسی به عنوان «فرمانده کل قوا» در طول چهار سال آینده مسؤول منابع آن کشور باشد. در این روز «دونالد ترامپ» رئیس جمهوری فعلی از حزب جمهوری خواه برای حفظ سمت خود با «جو بایدن» معاون اول باراک اوباما و نماینده نهایی حزب دموکرات رقابت می کند.

رئیس جمهوری، رئیس دولت، رئیس اجرایی و فرمانده کل نیروهای مسلح است. این امر موقعیت ویژه ای به او می دهد؛ حتی اگر رئیس جمهوری زیر نظر کنگره و دیوان عالی کشور تحت کنترل باشد. رئیس جمهوری، وزرا و رؤسای نهادهای فدرال از جمله فرماندهان بخش های امنیتی و اطلاعاتی نظیر پلیس فدرال (اف بی آی) و سازمان اطلاعات مرکزی (سیا) را منصوب می کند. رئیس جمهوری قضات فدرال را منصوب می کند و قدرت وتوی لایحه های پیشنهادی کنگره را دارد. در این حالت مجلس سنا و نمایندگان فقط با اکثریت دوسوم نمایندگان می توانند این وتو را نادیده بگیرند. رئیس جمهوری مسؤول سیاست خارجی است؛ وی سفرا را منصوب می کند و می تواند معاهداتی را با سایر کشورها منعقد کند که به نوبه خود باید با اکثریت دو سوم کنگره تصویب شود. رئیس جمهوری به عنوان فرمانده کل می تواند بنا به صلاحدید خود از نیروهای مسلح استفاده کند اما این تصمیم را باید ظرف ۴۸ ساعت به کنگره اطلاع دهد. اگر کنگره از تصویب عملیاتی خودداری کند، رئیس جمهوری باید سربازان را ظرف ۶۰ تا ۹۰ روز برگرداند. رئیس جمهوری همچنین می تواند عملا به تنهایی درباره استفاده از سلاح هسته ای ایالات متحده تصمیم بگیرد. در این صورت باز هم حق اعلام جنگ به عهده کنگره است.

انتخابات چگونه برگزار می شود؟

انتخابات ریاست جمهوری آمریکا یک انتخابات غیر مستقیم است؛ در تاریخ ۳ نوامبر، آمریکایی ها به یک نامزد در حوزه های رأی گیری خود رأی می دهند. در حقیقت آنها در ابتدا فقط تعدادی از رأی دهندگان را از ایالت خود انتخاب می کنند. اینها مجمع انتخاباتی (کالج الکترال) را تشکیل می دهند که رسما رئیس جمهوری و معاون وی را در ماه دسامبر («انتخاب» می کند و آرای آنها به نوبه خود به نتیجه ماه نوامبر گره خورده است. در همه ایالت ها به جز نبراسکا و ماین، رأی دهندگان الکترال با رأی اکثریت تعیین می شوند. نامزد ریاست جمهوری که بتواند اکثریت آرا را در یک ایالت به دست آورد، به طور خودکار آرای الکترال تمام انتخاب کنندگان آن ایالت را دریافت می کند (برنده همه را می برد). هر ایالت مجموعاً به اندازه سناتورها و اعضای پارلمان خود در کنگره به مجمع انتخاباتی نامینده می فرستد. در نتیجه کالج انتخاباتی متشکل از ۵۳۸ رأی دهنده از جمله سه نفر از واشنگتن پایتخت است که رأی فعالی در کنگره ندارد.

در موارد نادر که در پایان هیچ یک از نامزدهای ریاست جمهوری اکثریت لازم آرای الکترال را با حداقل ۲۷۰ رأی بدست نیاورد، طبق قانون اساسی آمریکا انتخاب توسط مجلس نمایندگان انجام می شود و این مجلس، برنده انتخابات را در ژانویه با اکثریت آرا تعیین خواهد کرد.

انتخابات پستی چقدر مهم است؟

در پس زمینه همه گیری کرونا، آرای پستی احتمالاً در سال جاری از اهمیت ویژه ای برخوردار است. حدود یک سوم از کل رأی دهندگان می خواهند از این طریق رأی دهند. این نتیجه نظرسنجی منتشر شده توسط شبکه تلویزیونی ان بی سی (NBC) آمریکا در اوایل سپتامبر (اواسط شهریور) بود. برای مقایسه بهتر است بدانیم که چهار سال پیش تقریبا ۲۴ درصد رأی دهندگان از این طریق رأی دادند.

با این حال، شمار شهروندانی که در روز انتخابات در پای صندوق رأی می دهند، مدتهاست که در حال کاهش است. در مقابل، تعداد افرادی که قبل از روز انتخابات– از طریق پست یا شخصاً– رأی می دهند ، بین سال های ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۶ بیش از دو برابر شده است. در عین حال، این بیماری همه گیر احتمالاً این روند را تشدید می کند. طبق نظرسنجی مشترک واشنگتن پست و دانشگاه برینلد، از هر ۱۰ شهروند آمریکایی ۶ نفر گفته اند که قبل از روز انتخابات رأی می دهند. ۳۲ درصد پاسخ دهندگان می خواهند از طریق پست رأی دهند، ۱۷ درصد برگه رأی گیری خود را در صندوق های ویژه (DROP BOX) انداخته اند (نوعی صندوق پستی برای برگه های رأی

امروز و هر روز با کیلان امروز

۰۱۳۳۲۲۶۸۱۱۵
۰۱۳۳۲۲۶۸۱۱۳

Gilan-today.com

خبر

چرا طالبان علاقه‌مند به پیروزی ترامپ در انتخابات است

بخش سیاسی– معاون پیشین دفتر مطالعات سیاسی وزارت خارجه تاکید کرد: طالبان به دنبال حاکمیت سراسری خود در افغانستان بوده و علاقه مند است نیروهای آمریکا به رهبری ترامپ سیاستی را برای خروج از این کشور در پیش بگیرند تا فرصتی پیدا کرده و حاکمیت را در اختیار خود داشته باشد.

محسن روحی صفت در گفت‌وگو با ایسنا درباره این که آیا ابراز امیدواری طالبان برای پیروزی ترامپ در انتخابات ۲۰۲۰ آمریکا به دلیل خروج نیروهای آن از افغانستان است؟ گفت: در آمریکا دو جناح هستند که یکی از آنان همراهان ترامپ بوده و معتقدند باید هزینه های آمریکا در خارج از کشور کاهش یابد و با توجه به وضعیت بودجه ای هدف شان کاهش هزینه ها است اما می گویند نیروهای آمریکایی از افغانستان خارج شوند در حالی که اعلام نمی کنند چه میزان از نیروها خارج و سایر آن ها باقی می مانند . وی افزود: جناح دیگر ژنرال های با سابقه ارتش هستند که در افغانستان سابقه طولانی دارند و نگرانند که با خروج نیروهای آمریکایی اوضاع به شکل سابق برگردد.

این دیپلمات پیشین کشورمان در افغانستان همچنین بیان کرد: از طرفی طالبان به دنبال حاکمیت سراسری خودش در افغانستان است بنابراین علاقه مند است تا نیروهای آمریکا به رهبری ترامپ سیاستی را برای خروج از این کشور در پیش بگیرد تا فرصتی پیدا کرده و حاکمیت در افغانستان را در اختیار خود داشته باشد.

روحی صفت خاطرنشان کرد: متأسفانه سیاستی که در این مدت از طریق زلمای خلیل زاد نماینده آمریکا در امور افغانستان دنبال شده تا حد زیادی زمینه گسترش فعالیت طالبان در افغانستان را فراهم کرده و به آن ها قوت قلب و نیروی معنوی بخشیده تا بتوانند در مذاکرات یا سرزمین افغانستان از قوت بیشتری برخوردار باشند.

وی اظهار کرد: همین مساله باعث تضعیف دولت مرکزی شده و کسانی که چشم به جامعه مدنی افغانستان دوخته اند نگران هستند تا دستاوردهای چند ساله از قبیل قانون اساسی، جمهوریت و… با سیاست های ترامپ و خلیل زاد از بین برود.

معاون پیشین دفتر مطالعات سیاسی وزارت خارجه در پایان ابراز کرد: به نظر می رسد هر دو طرف یعنی هم طالبان و هم آمریکا موضع خود را حفظ می کنند، در واقع آمریکا حاضر به عقب نشینی نخواهد بود و موضع طالبان هم در مذاکرات قوی تر می شود، بنابراین احتمالا تا روشن شدن نتیجه انتخابات آمریکا، مذاکرات صلح هم ضعیف پیش می رود.

پاسخ ایران به ادعاهای نماینده عربستان در سازمان ملل

بخش سیاسی– نماینده ایران در کمیته یکم مجمع عمومی سازمان ملل متحد در پاسخ به ادعاهای سفیر سعودی علیه ایران، از جامعه جهانی خواست این کشور را برای فعالیت پنهانی اتمی خود پاسخگو سازد.

به گزارش ایسنا، جیدرعلی بلوچی در کمیته اول مجمع عمومی سازمان ملل متحد با رد اتهامات بی اساس سفیر سعودی علیه ایران، اظهارداشت: دیدن این درجه از خصومت از طرف کشورهایی همچون سعودی تأسف‌آور است در حالیکه ایران همواره طرح‌های صلح را برای تأمین ثبات منطقه خودمان ارائه داده است.

وی ادامه داد: با این حال، آنها این درخواست‌های صلح را نپذیرفته‌اند و در عوض به سیاست‌های ناموفق خود در زمینه راه حل‌های نظامی و ایالتاماس دیگران برای مقابله با ایران علاوه بر تلاش‌های بدشان برای

نماینده ایران در کمیته یکم مجمع عمومی سازمان ملل متحد اضافه کرد:

فعالیت‌های هسته ای ایران به طور کامل شفاف است و ما کاملا با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی همکاری می‌کنیم و آخرین گزارش‌ها و اظهارات مدیر کل آژانس به صراحت همکاری ایران را تایید کرده است.

وی ادامه داد: باید به نماینده سعودی یادآور شوم که تنها آژانس بین‌المللی انرژی اتمی است که مرجع صالح برای ارزیابی فعالیت‌های کشورهای عضو است نه کشورهایی چون سعودی که سوء نیت آنها در مورد ایران هرگز اجازه نمی‌دهد واقعیت‌های درست را بشنوند یا ببینند. این دیپلمات ایران اضافه کرد: ما مطمئن هستیم اگر قرار باشد موضوعات به شکلی منصفانه مورد بحث و بررسی قرار گیرند، موارد زیادی وجود دارد که سعودی‌ها باید آنها را روشن کنند.

بلوچی اظهار کرد: فقط در زمینه فعالیت‌های هسته‌ای، می‌خواهم مثالی بزنم و نگرانی حیات نمایندگی خود را در مورد عدم اجرای توافقنامه جامع پادمان توسط عربستان سعودی به ثبت برسانم. ریاض توافقنامه جامع پادمانی را به طور کامل اجرا نمی‌کند و حتی همین مقدار برنامه اندک فعلی خود را همانطور که آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای بارها درخواست کرده بود، برای تایید در اختیار آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای ارائه نمی‌دهد.

وی خاطرنشان کرد: شکست اجرای پادمان‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در زمانی است که به نظر می‌رسد توانایی هسته‌ای عربستان در اجرای یک برنامه جاه‌طلبانه می‌تواند به سعودی‌ها اجازه دهد برخی فعالیت‌های هسته‌ای را پنهان کنند بدون اینکه مورد بازرسی آژانس انرژی هسته‌ای بین‌المللی قرار گیرند.

نماینده ایران در کمیته یکم مجمع عمومی سازمان ملل متحد، اظهار کرد: نگرانی در مورد فعالیت‌های هسته ای نشت یافته عربستان سعودی به رسانه‌ها و شناسایی سایت‌های مخفی هسته‌ای در بیابان، نیاز به حمایت گسترده‌ای از تلاش‌های جمعی بین‌المللی دارد تا سعودی‌ها را مسئول رفتارهای خود بدانند. اجرای بکنواخت به جای اجرای گزینشی ضوابط پادمانی در دراز مدت به نفع جامعه جهانی خواهد بود.

بلوچی تاکیدکرد: جامعه بین‌الملل باید از ریاض بخواهد که فوری توافقنامه جامع پادمانی را به طور کامل اجرا کند. توقف کمک‌های هسته‌ای به عربستان سعودی تنها راهی است که می‌تواند این نگرانی‌ها را کاهش دهد. این عدم شفافیت در فعالیت‌های عربستان سعودی، مطمئنا کل رژیم پادمان را زیر پا می‌گذارد.